

Telegraful Roman

Apare Marți, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 43.

Correspondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 43.
Scrisori nefranse se refuză. — Articole nepublicate nu se însoțesc.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.
pentru a doua- și a treia oară câte 20 fil.
Pentru inserate mai mari după învelială.

Nu mai este armistițiu

Conform telegramei, trimise de marele cartier general german, armistițiul dintre Germania și Rusia a încetat cu ziua de 18 Februarie 1918.

Între Austro-Ungaria și Rusia există deocamdată mai departe armistițiu. Monarhia noastră adevărat nu are hotare comune cu Rusia, ci cu Ucraina, de care acum sântem legați prin tratat de pace.

Germania s-a simțit îndemnată să considere armistițiul ca expirat, cu atât mai vădit fiindcă trupele maximaliste comit cruzimi față de locuitorii de origine germană din provinciile Livonia și Estonia, unde rușii au măcelărit o parte a nobilimii germane.

În Finlanda băntue mai departe războiul civil; iar reprezentanții finlandezi dela Berlin au întreprins pașii necesari, pentru a îndrepta atențiunea Germaniei asupra situației grave din țara lor, care este republică independentă recunoscută și de Rusia.

Acestea sânt o parte din motivele, pentru care Germania trebuie să continue operațiile sale militare împotriva Rusiei lui Lenin și Troțki. Aceste operații, cum ne spun ultimele știri, s'au început.

Cât privește demobilizarea armatei rusești, pusă în vedere de guvernul dela Petrograd, ea, cum arată urmările, nu înseamnă alt ceva, decât o nouă organizare de armată revoluționară, care poartă numirea de *garda roșie*. După planurile stăpânirii

bolșevikiane, garda roșie se va compune din cinci sute de mii de oameni.

Așa zisa demobilizare rusească se execută sub forma împrejurărilor interne: Lenin și Troțki n'au cu ce să mai susțină soldații în front, de unde oamenii pleacă în grupe numeroase către casă, căci în tranșee ar peri de frig și de foame.

Intocmirea armatei roșii de 500 de mii, pentru marea Rusie care operează odată cu milioane de soldați, nu poate avea alt înțeles, decât că guvernul maximalist actual are de gând să se răboască cel mult cu Ucraina sau cu alte provincii, care nu mai voesc să facă parte din Rusia încăpută pe mâinele disordinei și ale anarhiei. În acest caz negreșit că monarhia austro-ungară va trebui să-și apare cu arma interesele și aliații. Iar luptele pe frontul răsăritean, alături de credințioșii noștri aliați, își vor lua de nou începutul, și vor dura până la înlocuirea stăpânitorilor de azi ai Rusiei cu alți conducători, cari vor ști să aducă pacea pe seama poporului rusec, atât de obosit și de scârbit d'a se mai război de dragul prietenilor săi dela apusul civilizată.

Germania și războiul. Din Berlin se telegrafează în 19 Februarie: Pe frontul rusec s'au început ostilitățile ierli la început. În marș spre Dvinaburg am ajuns la fluviul Dvina. Cemații din partea Ucrainei în ajutor împotriva rușilor, au pornit trupele germane în direcția spre Covel.

tului, până prinde rădăcini, până-și are oamenii săi, — apoi treaba merge. Un ochiu ager din capul locului l-ar fi asigurat, că are poziție, casa dânsului, căci aproape toate ușițele, ce tale satul de-alungul și de-alaltul, se întănesc acolo.

Vecinilor, cunoscuților, văzându-l în așa prăvălăie, le vinea cu greu, cu rușine, să-și pune capul în pământ și să treacă înainte, fără să intre la el, deși poate că plăteau cu un ban doi mai mult pe la altul.

Din an în an afacerea mergea tot mai bine. «Domnul Gheorghes», — așa au început să-i zică cei care așteptau credit, — își înmulțea articolii, își îmbunătățea gospodăria. A avut o idee fericită — și cu mult folos, — când s'a gândit să aducă în prăvălie tot felul de făină. Atunci să-și văzut dever; gurile flămânde alergau din toate părțile satului.

La cățiva ani putea spune mulțumit, că tot satul este prins în rețeaua lui; acum sta numai ca plătăgenul, retras aștepta mușterii, dar nu-i căuta, cu mai năințe.

«Domnul Gheorghes», pe lângă istețimele a avut bunul simț, să se întindă numai atât, cât li este plapoma. Aceasta l-a scutit de multele rizicuri, la care este supus negustoria.

Articolul de lege XX din 1848

(Sfârșit).

Enunțarea acestor două principii se poate considera ca o mare progrese față de stările de înainte de 1848: analizându-le pe acelea mai de aproape, vom constata, că principiul egalității se referă mai mult la raportul, ce există între biserică și stat, iară acela al reciprocității la raportul dintre singuraticile biserici, una față de alta.

Legile premergătoare art. XX din 1848 ne arată, că lupte îndelungate și îndărjite s'au dat, ca în fine totuși să iasă învingător principiul reciprocității între confesuni, care își află aplicarea indeosebi cu privire la treceri, la căsătoriile mixte și la religionea copiilor născuți din căsătorii mixte. Anume în privința chestiunilor acestora biserica rom. catolică s'a bucurat până în trecutul apropiat de o situație privilegiată, întru cât trecerile au fost îngăduite și valide, numai întru cât s'au întâmplat în favorul bisericii acesteia, dar nu și întors. Așa și căsătoriile mixte (d. e. între un credincios rom. cat. și unul reformată) se considerau de valide, numai întru cât se încheiau înaintea preotului rom. catolic, iar copiii născuți din asemenea căsătorii se considerau de aparținători religiei rom. catolice. Prin articulare în lege a principiului reciprocității între confesuni s'a cassat starea aceasta nejustă și jignitoare pentru confesiunile necatolice.

Nu de mai mică importanță este enunțarea principiului egalității, care, după cum s'a accentuat mai înainte, se referă mai mult la raportul, în care

stau bisericile față de stat. Desvoltarea istorică a trecutului singuraticilor biserici de înainte de 1848 ne arată, că deși ele și-au dobândit în cursul timpului recunoașterea atributului de biserici recipiate, aceasta n'a însemnat nici pe departe, că situația lor de drept public ar fi egală, că ele s'ar bucura la fel de aceeași drepturi și de aceeași prerogative. Biserica rom. catolică d. e. a fost amintită și ea de recipiată, în rând cu celelalte biserici, totuși s'a bucurat până în anul acesta (și în multe privințe până astăzi) de o situație privilegiată, atât ceace privește influența sa în viața de stat, cât și starea de drept a credincioșilor săi, din care cauză ea s'a considerat de religione dominatoare și este apostrofată de «religio dominans». Este deci evident, că până la aducerea acesteia legi în anul 1848 despre o egalitate a religioșilor recipiate nu se poate vorbi.

Deoarece această stare de lucruri a stat în mare contradicție cu principiile liberale și democratice, care au zguduit puternic în anul acesta întreg continentul, legislațiunea țării noastre, pătrunsă de aceste principii, și-a considerat de principală datorie, ca în legile memorabile din 1848, prin cari s'a pus o bază nouă vieții de stat ungar, să sisteze starea nedreaptă de până atunci, și să enunțe cu privire la toate religiunile recipiate egalitate deplină.

Dispozițiunea paragrafului 3 al art. de lege XX din 1848, prin care se ordonează, că trebuințele tuturor religiunilor recipiate să se acopere pe viitor din vistieria statului, și a cărei executare gradată voiește a fi

Pentru oameni era obiect de râs; dar pentru noi, copii, era o icoană la care țineam.

De pricină era și cotiga cu două roate, trasă de un măgăruș. Noi în cotiga pe de margini, două șiruri de copii, cântam, iar Nița ținea frânele, care nu li le credința niciodată: era un drept la care ținea. Când comenzile erau puține, transportul de făină se făcea pe spatele măgărușului. La întoarcere, Nița, venea călare pe «Ducipai». Noi îl primeam cu chiote și aruncături de pâlării. Bucuria noastră era fără margini, căci atunci cei mai marișori, făceau lecții de călărie. Să fi văzut apoi răsate, dacă unul ori altul mânca trântăleală.

Progresul întreprinderii a dus cu sine schimbarea mijloacelor de transport. Locul măgărușului l-a luat un cal mare roib, cum speliți, dar la urmă cal. Toată ceea noastră am avut sinceră de rău, când ne-am despărțit de sârmanul «Ducipai», pe care îl iubeam.

Decum, adăo lecții de călărie, atât pentru voi, cât și pentru Nița.

«Domnul Gheorghes», ca să ne'mbune ne spunea, că nu mai făcea parale, îmbătrânise.

Această părere de rău, Nița se încerca s'o risipească prin povestirea nemîn-

FOIȘOARA

Insemnările unui învățător

— Nița Drăgănel, portret —

De Const. Iencica

Sicilia noastră, (așa-i zicem acasă cu-o mândrie vădită satului meu) — este străbătută de mai multe văi, care mai de care mai încântătoare.

Primăvara, mulțimea sălciilor înflorite răspândește un miros; dar ce miros, de te crezi pe altă lume, nu alta; iar pârăul, cu apă limpede ca cristalul, alunecă pe pârăușul de argint, plovănește în limba lui povești minunate, peste de doruri nelmplinite, aduse de vântul dela miază zi.

La gura văii, cam pe când stăteam de măricel și ziceam desuși «mamă», a deschis Gheorghie Aldea o mică prăvălie. La început marță puțină, în acolo mărunțuri, pentru trântă zilnic: sare, oțet, gac, chibrituri, pipă, acele și cofeturi pentru copii. Neica Gheorghie a deschis o așa, la un noroc, — «să aibă nevada de lucru», cum zicea dânsul; cum se vede însă, a pornit-o într'un ceas bun.

La urma urmei, la orice întreprindere până trece omul peste greutățile începu-

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela birour de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta. 18 Februar. (Of.) Nici un eveniment deosebit.

Budapesta. 19 Februar. (Of.) De-a-lungul Plavei și pe teritoriul muntelui Assolone vine activitate de tunuri.

Troupele grupului de armate al lui Linsingen au ocupat *Lufca* fără luptă.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin. 18 Februar. (Marele cartier general). Frontul vestit: Seare seară s'a pornit forul de tunuri pe numeroase puncte ale frontului. Activitatea infanteriei s'a redus la lupte de reconaștere.

Aeroplanul au lucrat cu zor, ziua și noaptea, pe timp senin și rece. Auura el- dincilor militare din dar tul frontului dusman au aruncat bombe. Una din mașinile noastre de sburat a atacat Londra. În ultimele două zile am împușcat în luptă aeriale și de pe pământ 16 aeroplanе dșmane și 2 baloane captivе.

Pe celelalte fronturi nici o nouate.

Berlin. 19 Febr. (Marele cartier general). Frontul vestit: Grupul de armate al principelui moștenitor Rupprecht: Înaintările dșmanului la pădurea Houthouster, în vreme de noapte, le-am respins. La rășărit de Ypern și pe malurile Scarpei s'a mșrit seare seară lupta de artilerie.

Grupul de armate al principelui moștenitor german: Lângă canalul Oise-Aisne detașamentele noastre de infanterie au executat reconașterile reușite. La sursoz de Tahure regimente din Baden și din Turingia au atacat șanșurile rămase la 15 Febr. în mână dșmanului, și s'au întors cu 125 prizonieri. Teritoriul captiv în am cedat m. a. r. în urma putericeilor contraatraci.

În lupte aeriene am împușcat ieri două aeroplanе dșmane.

Frontul *rășdilitan*: Ieri seara au intrat trupe germane în Dvynsburg. Au înfruntat puțină rezistență. Dșmanul în cea mai mare parte, s'a retras. Aruncarea în aer a podurilor de peste Dvina, deși era pregătută, n'a isbutit. De amândouă părțile ale orașului Luț diviziile germane se află în marș. Am ocupat Luțul fără luptă.

Ludendorff.

proiectul din vorbă: nu conține un principiu nou, ci e numai aplicarea aceluia, al egalității cu privire la mijloacele materiale ale bisericilor, în care privintă a domnit cea mai mare ingratitate! A-ume biserica rom. catolică dispune de moșii întinse, a căror venit era în mod abundent suficient pentru acoperirea tuturor trebuințelor sale eclesiastice, școlare, etc.; pe când celelalte biserici erau necesitate a împovăra sear scopurile acestora credincioșii lor cu contribuții foarte nevoioase. Aceasta aredea de ingratitate a voit legea să o caese prin ș-ul acesta, considerând însă, că punerea în practică a dispozițiunei acesteia ar fi avut de urmare schimbări radicale, ba atingea de aproape chiar și autonomia și organizarea unor confesii, spre care scop se cereau studii temeinice și pregătiri îndelungate; legislațiunea anului 1848 a trebuit să se restrângă la anunțarea laconică a dispozițiunei de mai sus, iar pentru că s'au putut în practică, tot în ș-ul acesta a însărcinat guvernul, ca la proxima ocaziune să vie cu un proiect amănunțit. Au trecut multe decenii de atunci și s'au perindat m. le guverne, fără ca proiectul să fie prezentat; a trebuit să urmeze iarăși zile istorice pentruca această chestiune să devină actuală.

Însăcării cuprinse în ș-ul 3 din art. de lege XX din 1848 a voit ministrul de culte actual a-i satisfacă, când a venit cu proiectul său despre executarea așa numită succesivă a acestei legi, prin care se dă soluțiune practică postulatului pur academic din 1848. Anume proiectul cere a face bisericile cuprinse în sine în modul acesta egal s'tute cu cea romano-catolică, că în inzeștează cu o avere fundamentală, așa că precum biserica rom. catolică își acoperă trebuințele în mare parte din venitul averii sale inalienabile, — care de asemenea își are proveniența dela stat, — tot de aceeași stare materială să se bucură celelalte biserici, asemenea prin sprinț și în îngrijirea statului.

Ministrul amintește în motivarea proiectului, că bisericile acestea s'au împărțit și până acum în bugetele anuale ale statului de subvențiuni considerabile; prin faptul însă, că le inzeștează cu un capital fundațional, care trece în proprietatea privată a bisericilor respective, el voiește a le asigura independența materială, de care până acum, când acordarea anuală a subvențiunei de stat atârșnea dela grația guvernului, nu s'au putut bucura.

Protestanții, cărora le este desti-

nată partea leului din suma de 200 milioane coroane, nu sunt mulțumiți cu proiectul. Se aud glasuri de onure vehementă din tabăra lor. Excepțiunea proiectului intr'altale din motivul, că vremurile actuale nus potrivite pentru aranjarea definitivă a chestiunii. Spun, că în modul plănuit în proiect nici pe departe nu se poate, din punct de vedere material, realiza principiul de egală îndreptărire a bisericilor față de cea romano-catolică. Eizic anume, că bunăstarea materială a bisericilor lor nu se vede a fi asigurată prin acceptarea dotațiunii oferite de stat, deoarece valorile, din cari ar consta capitalul fundațional, ar fi puse mai mult ca ori și când fluctuațiunilor, putând ajunge în modul acesta din nou în starea de ingratitate de mai înainte; pe de altă parte spun, că prin primirea dotațiunii oferită de stat și-ar perde titlul de drept, de a pretinde secularizarea moșilor rom. cat., reclamată după părerea lor de spiritul democratic al timpurilor de azi.

Dacă protestanții nu sunt mulțumiți cu proiectul, ce să zicem noi? Oare crede cineva, că prin proiectul de față se intenționează o executare a legii din 1848 în spiritul, în care s'a adus? Probabil, că proiectul, prin faptul, că se intenționează de executare gradativă, voiește să se achite și de noi, punându-ne în perspectiva asemenea dotațiune. O executare succesivă însă a dispoziței legale din 1848, în consonanță cu principiul egalității, numai așa ne-o putem închipui, că intru că starea financiară a statului nu permite înzestrarea suficientă a bisericilor cu mijloace materiale deodată, el ia numai o parte a obligațiunii asupra sa, iar de rest se achită după împejurările de mai târziu.

Sub titlul de «executare succesivă» însă să se lase cu totul la o parte o biserică, a cărei credincioși aduc toate jertfele ce li se cer, nu însemnează executarea legii din 1848, ci desconsiderarea ei și a principiilor cuprinse într'însa. Acea proclamă egalitate perfectă, proiectul de față însă introduce ingratitatea și o întoarcere la stări medievale.

Nu știm, ce va fi soarta proiectului din discuție, va deveni lege, sau va rămânea o suveniră a zilelor de astăzi. Dar dacă e adevărat, că luptele mari se dau pentru democratizarea lumii, apoi nu credem, că măsurile ce le vor lua coorporațiunile giuitorae ale zilelor de astăzi, să rămână în privința liberalismului și echității mai pe jos, de cele din anul 1848.

noastră copilărească și de multelor i-am li smuls din cercul acestor «iele», care își faceau petrecere pe soțoteala lui.

Și el simțea, că între noi stăpânește, e înconjurat de ascultarea suspușilor pentru craul lor.

Celor mai rășăriți ne încredința toate. Ne vorbea până și de dragostea lui pentru Marița. Cum îl zicea pe nume, cum dădea mâna cu el, și căută dragostea îl trimitea din ochi! Gurile erau au stricat totul. Unii îndrăneau să-și spuie că fata a glumit. Aceasta îl amără.

Dar vremea trece... N'ă se schimbă puțin, rămânând cu acelaș dor pustiu. Copiii însă, mărindu-se, se rispeau ca puili de potârniche, treacănd nușpe în «Țară».

Lui N'ă îi parea rău de prietenile pierdute, dar după câte-va zile în locul celui îndepărtat intra altul în ceață.

Zina, când am părăsit și eu casa. N'am s'ouit niciodată. Zina avea e stălpul despărțitor între viața de aur a copilăriei, și cea de trădă de mai târziu. La despărțire când N'ă m'a sărutat pe amândoi obrajii, i-am simțit o lacrimă caldă fierbinte; Era semnul celei mai adevărate și sincere prietenii.

cinoaselor întâmplări pline de haz. Acum el vedea lume multă, căci cu «Robul» făcea cărușje prin satele apropiate, pela stăbilimentele b-lecare. Abia așteptam să se întorcă cu sacul plin de întâmplări, care de care mai gogonate, pe care le ascultam făcându-ne roată în jurul lui. Dacă îndrăznea cineva să-i spună: «Dar bine, N'ă, asta parca e mai spus-o, însă al fel», — printro fulgerătură din ochi era pus la locul lui, și tot disprețul nostru îl înconjura, că poate fi cineva, care să nu creadă spusese lui.

N'ă, fiind să-și adune gândurile, aprindea atunci o țigară, din care apoi fumam pe rând. Cei mai vechi în ceață, făceau roțogale frumoase; încetătorii suncombau la prima îngھیiere de fum. Dar ce se'nvăța fără a necază?

În Dumineci și sărbătorii, unde erau fețe și neveste ținare adunate, gheși dacă spuneai, că N'ă nu-i acolo. Dacă j prindea în cercul lor, șrețele de fete nu-l mai slăbeau cu întrebările. Îl știu că umbra mult, — este gura satului, — cum i-l zis una cam sfătoasă. N'ă se lăpăta să se răspundă, căte-o glumă, de rădău toate. Dar cine poate potrivă stătea răspunsuri, la întrebări a așa meșterș tălcutie? !

Noi îl iubeam cu toată dragostea

Ciclu de predică în postul mare

Incepând cu Dumineca din 11 Februar v. 1918, se va ținea în biserică noastră catedrală din Sibiu un ciclu de predică, în ordinea următoare:

1. La Dumineca vameșului și a farseului, 11 Febr. a. c., va predica în-lt Preacuvioșia Sa, Dr. *Eusebiu R. Roșca*, arhimandrit;

2. In Dumineca fiului rățâcit, 18 Febr. a. c., protoiereul asesor consistorial *Nicolau Ivan*;

3. In Dumineca lăsatului de carne, 25 Febr. a. c., protoiereul asesor consistorial *Matei Voileanu*;

4. In Dumineca lăsatului de brânză, 4 Martie a. c., protopopul Dr. *Ioan Stroia*;

5. In Dumineca I. din sfântul și marele post, 11 Martie a. c., protoiereul asesor consistorial *Lozar Triteanu*;

6. In Dumineca II. din sf. și marele post 18 Martie a. c., preotul asesor consistorial Dr. *Vasile Bologa*;

7. In Dumineca III. din sf. și marele post, 25 Martie a. c., protoiereul asesor consistorial Dr. *George Proca*;

8. In Dumineca IV. din sf. și marele post, 1 Aprilie a. c., preotul profesor Dr. *Vasile Stan*;

9. In Dumineca V. din sf. și marele post, 8 Aprilie a. c., preotul *Ioan Neagoe*;

10. In Dumineca VI. din sf. și marele post, 15 Aprilie a. c., — a Florilor, — preotul, revizor școlar Dr. *Nicolae Regman*;

11. In sfânta și marea Joi, 19 Aprilie a. c., preotul profesor *Aurel Popovici*;

12. In sfânta și marea Vineri, 20 Aprilie a. c., preotul profesor *Timotei Popovici*;

13. In sfânta și marea Sâmbătă, 21 Aprilie a. c., preotul *Dumitru Câmpean*.

Camera ungară. Desbaterea asupra proiectului de *indemnitate* se începe în 20 l. c. După regulamentul camerei, ședințele nu s'a dureze opt ore pe zi, dar discuția indemnității trebuie să se termine în *patru zile*. Va să zică, în cazul de față desbaterea are să se sfârșească cel mai târziu Sâmbătă în 23 l. c. în săptămâna viitoare se va ținea ședință. În scop ca indemnitatea să treacă prin a treia lectură, S'apoi se va înainta cașii magnitorii. În vremea aceasta nu se vor ținea ședințe în comisiunea specială a proiectului de lege electorală.

O întrunire ardeleană

— În chestiunea reformei electorale —

Presa clujană a raportat zilele trecute despre conferența «cetenilor independenți maghiari ardeleni», ținută la *Cluj*, în scop de a se rosti, din punct de vedere național, asupra proiectului de lege de drept electoral, prezentat parlamentului de ministrul Văzsonyi.

Deputatul, contele Ștefan Bethlen, care a convocat la întrunire pe deputații guvernamentali maghiari ardeleni și pe alți conducători ai vieții publice din țară, a ținut un mare discurs și a motivat *proiectul de rezoluție* al adunării.

În acest proiect de rezoluție, primit cu unanimitate voturilor celor prezenți la conferență, se cuprind următoarele:

1. Conferența voiește să critice proiectul legii electorale, numai intru că se cere din punct de vedere al statului ungar unitar și al supremației națiunii maghiare față de străduințele centrifugale și separatiste.

II. Conferența dorește să se facă în proiect următoarele modificări:

1. Condiție generală pentru drept de vot să nu fie numai cunoașterea scrisurii și cititului și terminarea școlii primare, ci — cum se obișnuiește în toate statele culte (!) din lume, — cunoașterea *limbii statului* în scris și în citit în legătură cu terminarea școlii primare;

2. Atestatele despre examenele celor patru clase primare au valoare pentru a obține dreptul de vot numai în cazul, când sânt date din partea unei școli, care a îndeplinit întru toate hotărârile legii școlare primare, cu raport la învătarea limbii maghiare, a istoriei și a constituției;

3. Pentru cei ce nu au astfel de atestat, precum și pentru cei ce știu cili și scrie, însă nu cunosc limba maghiară cu vorba și scrisul, cenul de dare să fie, în loc de 10 coroane, 15 coroane;

4. Primele trei șire din punctul 3 al ș-lui 2 din proiect să se înlăture, căci îndeplinirea obligațiunii militare nu se poate admite singură ca temel pentru dobândirea dreptului de alegere;

5. Cei ce au Crucea Carol a trulelor și *fi îndatorati să învețe a scrie și citi în limba statului*. La din contră, dacă n'au împlinit 24 de ani, sau dacă sub alt titlu de drept nu sânt înregistrați cu dreptul de vot, își pot exercita acest drept numai pe cale mijlocită.

Concurs.

Pentru întregirea posturilor de parohi din comunele mai jos însemnate se scrie concurs cu termen de 30 zile...

1. Buzăstii de Jos cu filiele Struț și Trieri de clasa II, pentru a doua oară. 2. Dupălătra Valea-Porcușii cu filia Șarboia de clasa II, pentru a doua oară. 3. Păingani de cl. III, pentru întâia oară.

Se observă că numai în parohia Ruda se află și locuință țărănească, constând din două odăi, fără bucătărie și ate clădirii economice.

Concurenții nu s'asternă cererile înscrise în sensul normelor în vigoare la subsemnatul oficiu în termenul deschis...

Brad, la 29 Decembrie 1917. Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Zarand în conșlegere cu comitetul parohial.

V. Damian, protopop.

(25) 1-3

Concurs repețit.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Mureș Bretea, tractul Iliu, se publică nou concurs cu termen de 30 de zile...

Concurenții să-și înainteze petițiile conșnuale subsemnatului oficiu în termenul indicat, având a se prezenta în vreo Duminică sau sârbătoare în biserică...

Iliu murășană, la 20 Ianuarie 1918. Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Iliu în conșlegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre, protopop adm.

Nr. 396/1917 (30) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Bozeș, devenită vacantă prin mutarea parohului la altă parohie, se publică concurs cu termen de 30 zile...

Cererile de concurs să se înainteze la subsemnatul oficiu protopropesc în termenul deschis, iar reflecțiile la acest post să se facă în termenul regulamentului...

Geoargiu-Agályogy, 24 Ianuarie 1918. Oficiul protopresbiterial gr-or. rom. al Geoargiului în conșlegere cu comitetul parohial.

Ioan Popovici, protopop.

De vânzare

din mână liberă cu preț convenabil în Oraștie o vilă zidită modern, la poziție foarte bună cu grădină mare împrejur.

„Ardeleana”, institut de credit și economii.

1-1 (23)

O economă

Un preot văduv de 35 ani, căută o economă harnică, care să se priceapă la cusutul cu mașina, la tors, țesut la războiu, fierț și grădinarit.

Redactor responsabil Dr. Gheorghe Comșa.

Publicațiune.

Se serănzădează cu 1 Ianuarie 1919 o moșie de 415 jugăre aflătoare în comitatul Alba-Iferioară.

Cu informațiuni servește: Iosif Iustin Hosszu, ofițiant-agronom la Administrația Centrală Capitala:ă în Blaj—Balázsfalva. (29) 1-3

Publicațiune

Se află de vânzare o casă parter în opidul Blaj. Informațiuni dă Iosif Iustin Hosszu, ofițiant-agronom, Blaj—Balázsfalva.

Cancelaria tehnică a lui Mihail Iltu, priminginer silvic Nagyszeben-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8. Efectuează măsurări (orașe, domeniul întregi, drumuri etc.) și compune planuri, prețuște păduri și domenii întregi, primește afaceri urbariale. 3-12

Chibrite suedeie, hârtie de țigarete ș. a.

În zilele apropiate va sosi o cantitate mai însemnată de chibrite suedeie, tuburi de țigarete, și hârtie de epistole. Recomand negustorilor să se prenoteze în curând, căci se poate întâmpla să se ivească nu peste mult lipsa de aceste articole.

Karl Engber, 1-2 Tulungele, Strada Căsnădeli Nr. 2 lângă hotelul „Imparatul Romanilor”.

Scriitor.

În cancelaria comună din Gurarâu-ăli aplicare imediată un scriitor (cancelist) cu leafă lunară de 150—200 cor. Cei exorți în atacurile notariale vor fi preferiți și vor fi deosebit remunerați. Doritorii să se adreseze în cel mai scurt timp la notarul comună.

Gurarou, în 10 Februarie 1918. Primăria comună. (21) 1-2

Invățăceli

se primesc la fabrica de țigănerie Sam. Wagner în Sibiu—Nagyszeben. 1-3 (26)

Calendarul de buzunar pe anul 1918

al Tip. „Poporul Român” din Budapesta. Cel mai elegant și mai dragut calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din război, povești, nuvele, îndrumări, măsuri și legi nouă despre ajutorul de stat, despre scoaterea biletelor de tren, despre nouăle ordininți dale de guvern...

„AVRIGEANA”,

casă de economii, societate pe acții în Avrig—Felek.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii «AVRIGEANA», societate pe acții în Avrig, se invită la

a XIV-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Avrig, la 23 Martie st. n. 1918, la orele 4 p. m., în sala de ședințe a reprezentanței comunale.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- 1. Alegerea a doi membri pentru verificarea procesului verbal. 2. Raportul direcțiunii despre gestiunea societății pe anul 1917. 3. Raportul comitetului de supraveghiere. 4. Prezentarea bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1917. 5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghiere pro 1918. 6. Propuneri asupra distribuirii veniturii carat. 7. Alegerea direcțiunii pe un period nou de 3 ani. 8. Eventuale propuneri din partea direcțiunii.

NB. Acei domni acționari, cari în persoană sau prin plenipotențiuți, voese a lua parte la adunare, se fac atenți a depune, conform §-ului 2 din statute, acțiile, eventual plenipotențele, cel puțin cu o zi înainte de ținerea adunării generale, la casa societății, pe lângă reverș.

Avrig, la 15 Februarie 1918.

Direcțiunea.

Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1917.

Table with columns: Activa-Vagyon, Merleg számla 1917. december hó 31-én, Pasiva-Teher. Rows include Număr, Kézpénz, Cămbii escontate, Imprumuturi ipot., etc.

Contul Profit și Perdere.

Table with columns: Debit-Tartozik, Nyereség- és Vesztőség számla, Credit-Követel. Rows include Intresse de depuneri spre fructificare, Takaréki betéti kamatok, Spese: Költések, Salare, etc.

Avrig—Felek, la 31 Decembrie 1917.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Irimie Răduțiu m. p., Ioan Nicolae m. p., Ioan Răduțiu m. p., Ioan Oancea m. p. prezident — elnök.

Am revăzut conturile prezente și le am afiat în ordine și în consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Avrig—Felek, la 16 Februarie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

S. Silca m. p., N. Sperlea m. p., St. Bucșia m. p., Vasile Corcodei m. p., Ioan Vătășan m. p., revizor expert al „Solidarității”.

Ediția și tiparul tipografiei arhidiecezane.